

Діло

<p>Виходить щодня рано крім понеділка.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., П. пов.</p> <p>Конто почт. швабл. 26.726.</p> <p>Адреса тел.: „Діло—Львів“.</p> <p>Число телефону 281.</p> <p>Рукописи редакції не повертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно . . . . . 2-70 К. чвертьрічно . . . . . 8— піврічно . . . . . 15— піврічно . . . . . 32—</p> <p>у Львові (без доставки):</p> <p>місячно . . . . . 2-40 К. чвертьрічно . . . . . 7— піврічно . . . . . 14— піврічно . . . . . 28—</p> <p>За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна отоварень:</p> <p>Сторінка півторого, з двох сторінок 40 с. в експресі 60 с. в оповістях 80 с. в редакційній часті 1 К. Подорожніми провізками і акордами 1-200.</p> <p>Непримовні сторінки 1 К.</p> <p>Статті оголошенні за окремих умов.</p> <p>Одні пред'явлені кошти</p> <p>у Львові 10 с. на пред'явленні 32 с.</p>
---	---	---

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 22 марта 1917.

Учасники наради вважають за вказане звернути ся в зазнав до Української Парляментарної Репрезентації, щоб наші послі, які є раг ехселенсе народними послами, уважали за святій і народний обовязок появляти ся між своїми виборцями на своїх виборчих теренах в Галичині, аблизька придивити ся житю-горю свого народу, почути його жалі й наріканя, побачити його нужду — і так, маючи в руках живий, пригожий матеріал, облумати зарадні способи і народне діло як — не зовсім усунути, то бодай його злагодити“.

Отся резолюція, ухвалена повітовою нарадою в Жовкві з 1. с. м., дає вислія тому загальному бажаню, яке в усіх сторін краю — найчастіше не без гірких уваг і докорів — підносять ся на адресу наших послів.

„Де на тоці не молотить ся, там в хаті колотить ся“, — говорить народна приповідка. Так і наш загал в своїм важнім положенню, спричиненім війною, не бачучи здійснення тих політичних надій, які деліав з вибухом війни, весь свій біль і жаль перетворює в один великий докор на адресу своїх провідників і заступників — послів. В тім болю й жалю не розбирає він, де лежить основна причина теперішнього стану: чи послі не сповняли як слід свого обовязку, чи може змагання послів не у відповідальності за свій вибір, з об'єктивних причин, висших і сильніших від них. Тай де розбирати ся в сім складнім питанню загальному, коли він таку саму мету, яку він приміно: до загалу послів, бачить в горі, у своїх послів, в конфліктах груп і осіб серед нашого парламентарного заступництва! Отже за приміром своїх провідників і заступників також загал приміног ту особисту мету в оцінюванню суспільних явищ, що коли щось не стало ся так, як бажало ся, то винні ті, які мають провід в своїх руках.

Наведена резолюція говорить нам, чого загал жадає від послів і що бере їм за эле: що вони не позаяють ся і не перебувають в своїх виборчих округах, що нема їх — раг ехселенсе народних послів — між народом, щоб на свої очі бачили народне горе і своїм посольським авторитетом по змозі боронили нарід перед ним. З дописів, дискусій, розмов на сю тему ясно видно, яка є в сій справі думка загалу? Чого — мовляв — всі послі сидять у Відні? Адаже для полагодування тих справ, які полагодується в Відні, — загал називає се „високою політикою“, — отже для веденя „високої політики“ вистає, коли в Відні постійно перебувати-муть найвизначніші, найдосвідченіші, найвпливовіші провідники, бо все одно тільки вони можуть з успіхом вести „високу політику“: бути речниками наших змагань, інтервенувати у центральних властях і т. д. За те загал послів більше бачить ся би в своїх виборчих округах: нехай би нарід хоч бачив, що послі мають добру волю ваняти ся ним в його щоденнім горю, — тоді навіть так не боля би безуспішність тих заходів.

Таку думку — повторяємо — чути скрізь: в дописах, в дискусіях, в розмовах, тільки ще заправлену гіркістю й докорами, що ось послі „не хотять нас ваняти“ й сидять собі „вагідно“ в Відні й тільки інтригують одні проти других тай перешадають в їх заходах тим, які своїм авторитетом до таких заходів покликані.

Нічого лекшого, як без застережень при такій думці, зродженім в душі нашого загалу тим жалем і болем ізза важкого положеня й нездійсненя надій, — і таким способом здобувати собі популярність. Одне — ми сям шляхом не відемо. Як ми вже зазначили, наш загал в своїм горю не все розбирає, де клінчить ся вислідок несповненого як слід обовязку, а починаєть ся ділане об'єктивних причин висших і сильніших хоч би від найрозумнішого і найвпливовішого проводу. І тому не можна в с'є м у тому, що підносять ся з того жалю й болю як докор на адресу послів, признати слушности, в другій-ж сторони послі повинні числити ся в сям настроєм загалу, повинні по змозі

сповняти його бажаня, повинні уникати всего того, що висше схарактеризованим докорам на їх адресу давало би хоч тільк слушности. Що і як треба в сій цілі зробити, се вказує н-ве дана на вступі резолюція повітової наради Жовкіщини. Хто з послів тільки може, хто не є необхідний у Відні для сповнянця обовязків політичного проводу, нехай переносить ся до краю, між нарід, між своїх виборців, і там нехай прикладає всі свої сили, весь свій посольський авторитет, чтобы бути дорадником і заступником народу в його теперішнім, справді надміру важким положенню. Маючи що дня зносини з народом, послі зуміють також вплинути на нього, щоб він инакше оцінював події і не за все винив їх, своїх виборців і заступників.

В справі організації українського жіноцтва.

„Союз Українок“ до українського жіноцтва.

Коли в нашій народі йде організаційна робота, не можемо ми жінок стояти на боці і приглядати ся. Нам треба ваняти ся до роботи! Тепер, коли стільки прогалин в національних кадрах по упавших борцях, коли тисячі і тисячі людей далеко від рідного краю, на нас жінок в великій мірі спадає відповідальність за те, чи піде наш нарід вперед.

Видумавши потребу ширшої роботи, а передовсім потребу загальної організації нашого жіноцтва, перетворило львівське українське жіноцтво давне товариство „Жіноча Громада“ на товариство з ширшою організацією „Союз Українок“, якого метою є сполучити у собі всі існуючі українські жіночі товариства для одностільної роботи. Щоби перевести се в жите, введено в статут товариства головачу зміну, щоб не лиш одиниці, але і цілі товариства були членами тов. „Союз Українок“.

Для осягненя повної організації українського жіноцтва установає статут 4 секцій на основі статута: I. секція релігійно-гуманітарна, II. секція просвітньо-шкільна, III. секція робітничо-промислова, IV. секція господарсько-торговельна.

Задачею I ої секції є: опіка над сиротами і виселенцями, слугами і шкільною молодіжню, через основане захистів, захоронок і вакаційних осель; опісля над хорими, посередництво приміщуваня, службодайність і дешеві кухні.

Задачею II ої секції є: шкільництво загально. Курси для неграмотних, підготовні курси до жіночих учительських семінарій, бурси для молодіжи, бібліотеки і читальні, відчиги, сходи, концерти, театральні вистави, прогульки. Видає органу і інсьм, що відповідають цілям товариства.

Задачею III-ої секції є: основуванє курсів для робітниць, курси промислові, як краєцтва, шитя, мережаня, з правом визволеня. Жіночі робітні, вартати жіночих робіт, посередництво при купні матеріалу і приладів до жіночих робітень. Устроюванє вистав жіночих робіт і домашнього жіночого промислу. Основуванє промислових спілок.

Задачею IV-ої секції є: Основуванє господарських спілок, шкіл, особливо в області жіночого господарства, курсів господарських, як огородництва, садівництва, пасічництва і до мшного господарства, гібієни мешканя та житя і прожитку. Основуванє крамниць, корговельних курсів і сільського крамництва, банкюности, рахункюности та товарознавства.

Предкладаючи плян організації українського жіноцтва в „Союзі Українок“, звертаємо ся до всіх Українок з горьчим зазивом: Гуртуйте наше жіноцтво по містах, місточках і селах, засновуєте філії і кружки товариства.

Усім охочим служимо радо всякими інформаціями, радами і вказівками. На випадок потреби можемо вислати відпоручницю в цілі введено в жите філії чи кружки.

Головний Виділ тов. „Союз Українок“ (у Львові, вул. Косцюшка ч. 1 А.)

Пропорціоанальне право вибору до парламенту.

ВІДЕНЬ, (Прив. тел.) Одна в віденських місцевих кореспонденцій доносить: Як довідемо ся з поінформованої сторони, правительство намірає завести пропорціоанальне виборче право для виборів до парламенту. Найперше мало би оно бути примінене при виборах у Відні. На провінції буде поки що заведено зничайна система виборча з принципом більшости. Правительство в тій справі почало довірочні переговори з деякими парламентарними групами.

Цар і цариця увязнені.

ЛЬОНДОН (Ткб). Бюро Райтера доносить з Петрограду: Правительство рішило, що бувший цар і його подруга мають бути як вязні відставлені до Царського Села. Думським посям дасть генерал Алексєєв відділ війська до розпорядимости для стереженя царя.

Начальний провід російської армії

СТОКГОЛЬМ (Прив. тел.). Вісти, які приходять сюди в Росії, не пояснюють питаня, як ставить себе нове правительство до нового начального вождя вел. кн. Миколи Миколаєвича. З царського указу, яким іменовано великого князя начальним вождом, не можна дізнати ся, чи він згодна ся обняти верховну команду. Цар, абдикуючи, мусів теж відказати ся формально від військового проводу. Догадують ся, що він не хотів поручити команду генералю Алексєєву і Гуркову, з якими пробував разом до часу своєї абдикації. Тому він іменував верховним вождом вел. кн. Миколу Миколаєвича. Дійсно російські війська підчинені тепер тільки поодиноким генералам, які ділані на свою руку. Після одного донесеня з Галаранди цар мав бути в дорозі з головною квартирою до Петрограду, коли в Пскові його повідомлено про революцію. Там він мав задержати ся і проголосити абдикацію.

Чорноморська фльота заявляє ся за революцією

ПЕТРОГРАД (Бюро Райтера). Чорноморська фльота пристала по нового правяльства. Бувшого міністра скарбу Барка випущено на волю. Прогресист Стегловітов іменованій генеральним гурернатом Фінляндії.

Російські робітничі партії за миром.

СТОКГОЛЬМ (Прив. тел.). Соціально-демократична фракція думських послів і фракція трудовиків відбули спільне засіданє, на яким після промови посла Чкедає прийнято резолюцію, чтобы новому правительству предложити пропаятне письмо з домаганем покінченя війни.

Франція за окремим миром?

БЕРЛІН (Прив. тел.) Як доносять з Авр висловив ся бувший французський міністер комунікації Семба в розмові з одним бельгійським журналістом ось як: „Ми заключили би окремий мир независимо від Англії, коли би Німеччина схотіла з нами заключити тривійкий договір про Ельза: і Лютарингію“.

Успіхи підводних човнів ва лютий.

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). В лютім затоплено мінами і підводними човнами 781 000 тон брутто. З того найменше пів мільона припадає на англійські кораблі; а усею докладністю не можна подати тих чисел, бо не у всіх кораблів можна пізнати їх прапор.

Сей вислід перевищує далеко усі сподівання з часу перед 1. лютого. На основі тодішнього морського руху числено на 600,000 тон місячної втрати у несприятелі, віднімаючи часті містоти неавстралійських кораблів, які, як міркувано, будуть обминати замкнену область. Та дійсно далеко більша частина австралійських кораблів здержала свою плавбу до Англії. З огляду на спричинене тим обмежене англійської плавби обчислення нашої маринарки спрадалися би коли би затоплено кругло 525,000 тон. Замість того число затоплених тон вносить 781,000. Надвишка 256,000 тон означає отже, що обчислення о 50 процент були за низькі.

Поворот східних Галичан в Росії

ВІДЕНЬ (Прив. тел.). Як доносять з Москви мешканців східної Галичини, виселених підчас російського відвороту в 1915 р., який по більшій часті приміщено в казанській губернії, тепер будеться відсилати домів на основі військового приказу під услівем, що місце їх побуту віддалене від фронту найменше 2 милі.

„Донесення про положення в Росії“

„Arbeiter Zeitung“ пише:
„Без сумніву се не легко подати докладні відомості про події в Росії, але те, що подає до відома читачів наше кореспондентське бюро, се справді не аби які дива. Так на примір раз англійською посла Buchanan а витала товпа з одушевленням, другий раз довідаєся читач, що його замордовано. Або знов читаєся, що великого князя Микола Миколаєвича Дума усунула в його становища, а опісля, що він просив о провелоку, щоби надумати ся, чи обняти свій уряд. Члени нового правління заживають великої симпатії у військ, а відтак вже боять ся, щоби їх не вбили жовніри. Найбільш безглузда вигадки англійської преси одержуємо і ми як політичні відомості. Особливо смішна є історія про „приказ 25“, в якій вказано війська, щоби вони „не признавали влади офіцерів ні Думи, а самі подбали про заведення дисципліни“. Сей документ — мовляв — виданий „Комітетом думських відпоручників і представників армії“, опісля виявляє ся, що „його видруковано та смичим способом“, а вкінці „він виданий тайними агентами давнього правління“. Сей приказ має на цілі (не менше як) „довести до

ганьблячої здачі Німцям“ та він мав спричинити трудний до поладання конфлікт між Чхеїда і Керенським. І про те все знає ся так докладно до найменших подробиць! За французьким „Темпс“ (немов би донесення дневників були жерелом правди) подає кореспондентське бюро дословно розмову між міністрами і царем у Пскові перед його ж абдикацією. А вже „приватні донесення“ наших полудневих і везірних газет, се прямо лектура для ідіотів. В однім з тих дневників читаємо, таку „депешу“: „Az Est“ (відповідками того обманчивого дневника живуть віденські сензаційні газети) доносить з Мадриду: „Мадридські часописи пишуть, що нова російське правління підчеркає вагу сей війни. Імовірно нова революція, яка певне прийде, виступить ся ширіше. Як пишуть еспанські дневники, має вел князь Микола Миколаєвич стати царем“. Ось він з Мадриду дорогою на Будапешт нові вісті з Петрограду! Очевидно, що до Будапешту ніколи не приходять „депеша“ з Мадриду. Наші читачі певне будуть нам вдячні, що ми їх збережемо перед „донесеннями“ берлінських дневників „з Стокгольму“ та перед їх відомоном в „комунікатах“ нашого кореспондентського бюро“.

НОВИНКИ.

Львів, 22 марта 1917.

— Російський єпископ за народну мову у богослуженю. У видаванім уфимським єпископом Андреем „Заволжск-ім Вѣстник-у“ поміщена стаття з прозачним відносом о. А. про незрозумілу народну мову церковних богослужень. „Кепсько вдають ся народом — пише єп. А. — його проби шукати у храмі чого небуде поучаючого! Для народу богослуженє до нині, подібно як і тисяч літ тому назад, остає ся вповні незрозумілим. Давніше, тисяч літ тому назад, „куролесили“ (т. є співали по грецьки: Господи помилуй) Греки, а тепер так само куролесять наші псаломщики і дяки, ніколи заліши куди небуде на хори, щоби зовсім незрозумілими для богослужень. І от нарід стоїть у храмі... Його серце віддає на рідних звуках, на огляді святих дорогіших для нього образів, але ум? „Ум мій вістає ся без плоду“ — може сказати російська душа, повторючи слова св. апостола (1 Кор. 14, 14). От і бачимо ми тепер прикрі наслідки прикрого ладу в церковнім життю: сектанство не тільки не слабне, але все звертає уваги на розвиток в народі свідомого відношення до богослужбних книг. Вони потрібні тепер для церковного життя, як повітря для життя взагалі. Потрібні нові видання св. Евангелія, Нового Завету; потрібні видання богослужбних книг коли вже не в російській мові, то по крайній мірі надрукованих російськими буквами, з перекладом незрозумілих слів. І все те повинно бути видане дешево і доступно для народу. А тепер — тепер нинішні величезні ціни на всі богослужбні книги роблять

їх зовсім недоступними ні для кого: і разом з тим — недоступним для народу остать ся в богослуженю... І коли скінчить ся те церковне благолюбє? На нещастє, надто великий у нас консерватизм висших церковних сфер — додає від себе „Новое Времє“, передруковуючи наведені висше слова єп. Андрея. — Ф. К.

— В справі вїзду до купавних місцевостей. З Відня доносять: Мимо обмежень залізничного руху не буде загальної заборони вїзду на відпочинок для мешканців міст, Апровізаційний уряд дбає про те, щоби улегшити літній відпочинок міської людности. Однак треба перестеретись перед вїздом до літніх осель, аки ствердить ся, які тач апровізаційні відносини; а при вїзду перевозових трудностей не можна буде навіть заосмотрити в поживу тих місцевостей, зуди гості приїжджають масово. Та апровізаційний уряд видасть відповідні заарядження, щоби хорі мали все те, що потрібне для їх лічєня.

— Підвишенє ціни бараболі. Від 8 марта 1917 обов'язує на основі розпорядку Уряду для виживлення нова ціна на бараболі. Тепер має ся платити за 100 кг. здорових, сухих, без великої кількості бараболі 15 корон зі збору 1916 року. Та ціна, розуміть ся, вже і за приставу до найближчої залізничної стації або до місця призначення, о скільки воно не є віддалене більше, як від найближчої залізничної стації. Так само за бараболі зі збору 1917 року вносить ся ціна від 10. серпня 1917 15 корон, і то вже праз з приставою, о скільки найближча залізнична стація зглядно місце призначення не віддалені більше, ніж 10 кілометрів від місця закупки. Коли віддалене вносить 10—20 кілометрів, то ціна вносить 16 корон, а при віддаленні понад 20 кілометрів 17 корон. Віддалене означає старість. Ціни розуміють ся без мішка. Коли купує цинальна особа, то продаючий в случаю потреби може, а коли купує Воєнне Заведенє для обороти збіжен, то на жаданє продаючий мусить доставити соломи до вистелєня і накрита бараболі, очевидно за запластою.

— Обмеженє в різаню рогової худоби і свиний. Під загрозою високих кар грошових, вказаних, вгд. утратою промислового упрядження, не вільно від 15 марта 1917. різати ані продавати на заріз коров, ялівок і свиний, які є в такій степени вагітности, що можна се назверх пізнати. Так само не вільно самому різати ані продавати на заріз таких телят, яким не виріже ся зовсім докладно всім молочних сїкачів, стверднуть ясна і загоїть ся пупець. Заборона різання свиний тучених на солонину аж до ваги 60 кг. і свиний на мясо аж до ваги 40 кг. на шукку — остає дальше в силі.

— Заборона мішана погноя. „Сільський Господар комунікує: Під мішаними погноями треба розуміти такі погної, які повстають через змішанє яких небуде гнійних середників. Мішанє погноїв є тепер — після розпор. мін. рільн. з 8. марта 1917 р. — заборонене, а їх продаж дозволено лиш до 15. мая с. р. і то лиш під виразною назвою „мішанні погної“. Війком від сей заборони може зробити на який час і лиш для деяких роїв мішаних погноїв міністерство рільництва. Заборона зовсім не розтягає ся

Д-Р МИКОЛА ЧАЙКОВСЬКИЙ.

ФЕРДИНАНД ЦЕПЕЛІН.

(† 7. марта 1917).

(Дальше.)

І певно був би сей геніяльний винахід пропав безслідно, як би не поміч віртемберзького короля, що вїрив в геній Цепеліна й в критичній хвилі попер його. Під протекторатом короля заснувала ся консорція, що сфінансувала підприємство, а сам король віддав Цепелінові до диспозиції значний простір на побережжі Баденського озера на заложене варстатів, і так почала ся 1899 р. властива будова.

Ледви минув рік, а Цепелін вже тріумфував; 2 липня 1900 р. псявня ся перший баллон Цепеліна в повітрі. Він підніс ся до висоти 400 м і летів проти вітру зі шкоростію 6—8 м/сек; після короткого лету причалив і заховав ся в своїй шопі. Та Цепелінові не вільно було спочити, бо бачив, скільки ще слабих сторін та недостач має його винахід. Коли він хотів його зробити справді практичним, то мусів ще багато-багато над ним працювати. І ся праця тривала аж до вибуху світової війни; що й по тім часі Цепелін був дальше чинний, се не підлягає ніякому сумнівові.

Перший баллон Цепеліна був 128 м довгий, а в промірі мав 11½ м; його обєм був 11,000 м³. Баллон мав форму цигара або торпеди, отже був на обох кінцях тупо заокруглений. У його нутрі був алюмінієвий кістяк, зроблений із поздовжних і поперечних лат. Переріз баллона був 24 гранний; поперечними під-

порами був цілий баллон поділений на 17 комірок. До кожної з тих комірок вклядено малий баллон і кожний окрема наповнювано водою, а цілий баллон поверх кістяка обтягано знов такою самою баллоновою матерією. Попід цілий баллон тягнув ся ще поміст, який служив для зміцнення конструкції. У тім помісті містили ся дві гондоли; в кожній із них був 16 кілінний бензиновий мотор ваги 350 кг. Ті мотори вважали в рух чотири трираменні „повітряні шруби“ (пропелери), яких задалеко було — посувати корабель наперед. Пропелери ділають подібно як корабельні шруби; вони похожі на великі колотівки із позгинаними раменами. Отсі рамена втикають ся в повітря підчас скорого обороту (до 1.200 разів на минуту), а що воно не має змоги так скоро розстунати ся на боки, то через те цілий баллон посуває ся вперед: пропелери його тягнуть.

Перший Цепелін мав „несучу силу“ 12,000 кг. (т. є міг піднести в гору такий власне тягар), а що сам із гондолями й машинами важив 10,000 кг., то 2,000 кг. зїставали ще на бензинну, балаяст і залого. До кермованя служили два роди керм: бокові й висотні. Бокові керми при баллоні й літаку мають ту саму задачу, що корабельна керма: повертати його на право й на ліво. До той цілі вистрачають одна або дві простопадні площі на переді й заді баллона. Від їх оборотів звертає ся передній кінець баллона в той бік, куди наставлена керма. Висотні керми не мають амальогі при пльаві; вони регулюють підношенє й спаданє баллона. Се поземні площі — при Цепеліні уладжені вони так, що по обох боках баллона з переду й заду є по три поземні площі (всі ті керми — се дерев'яні або алюмінієві рами, обтягнені матерією), які можуть обертати ся в гору або в дїл.

Іх діланє таке, що як уставити всі керми однаково — прим. усі передом у гору, то баллон підє в гору, задержуючи при тім певне положенє. При таким наставленю, що передні керми передом звернені в дїл, а задні в гору, передній кінець баллона опадає, а піднісєть ся вгд. тоді, як керми наставимо протинво. Крім тих керм мав перший Цепелін до висотного кермованя ще довгу лину полід ціле своє тіло, а на ній можна було пересувати важні тягар. Від його положеня залежав лет баллона; як тягар був на середині лини, баллон летів певно, а при його пересуненю обтягував ся один кінець баллона, так що баллон тим власне цїлєм змїжував ся.

Вислідом першого лету Цепеліна було — аломанє одної шруби й вигнутє помісту під баллоном, значить таки за слаба була будова. Супроти того Цепелін змінив спідню конструкцію і скасував тягар на лині, а до всякого кермованя лишив тільки властиві керми.

Перший Цепелін вїдав три лети, а потім, як довгий час стояв у шопі без газу, то одного разу заломив ся сам із себе. Треба було будувати новий баллон, а се вимагало знов будувати новий фондів. Не маючи їх, видав Цепелін відозву до німецької суспільности, щоби складала дозу до відозви зібрала ся ли датки на ту цілє. На ту відозву зібрало ся смішно мала сума — всего 16,000 марок, так Цепелін мусів ждати цілх 5 літ, аки зміг приступити до будови нового баллона. Решає таки 17. січня 1906 р. відїс ся в повітря другий Цепелін, багато ліпший від першого, із сильнішими моторами. Але й йому не судило ся шастє, бо сильний вітер загнав його далеко в гору, а там у ночі буря подерла його на кусні.

(Контєсь бачити.)

ВИНА

Богослужební
- природні -
- білі - -
самороднери

просимо безплатно замовляти
— до весняного транспорту —
В посередниченю

„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ“ ЛЬВІВ.

на: мішані погної, зложені з органічних частин і також на мішані погної, які зробить собі сам селянин, безпосередньо перед висівом їх на полі.

— Заборону уживання сіна до живлення звірини до пакування вводить розпорядок цілого міністерства з 13. падоліста 1916.

— Гарні відносини. З приватного листа з Америки, писаного селянином емігрантом 18. грудня 1916 р., вибираємо кілька вітків, які ілюструють американсько-українські відносини. „Тут в Америці читаємо в листі—між Українцями поробили ся роздори, а то тому, що кожда партія політична має свого вождя, та ті наші проводирі так один на другого в часописах нападають, що годі собі представити. Тепер простий нарід не знає, чого тримати ся і до якої партії належати. Як тут не анехотити ся? Як складати жертви на поміч рідному краєви? А ще і мушу вказати, що тут приїхав наш гість зі Швайцарії п. Цеглінський, котрий нарід збурив і назвав українських провідників в Галичині зрадниками. Цікаве, чому так п. Цеглінський малює і о що йому ходить. Бо до тепер трудно довідати ся, від якої партії він приїхав і в якій цілі, та до якої партії він належить. Одно тільки ясно, що тратять наші проводирі тут в Америці під таку важну хвилю такий дорогий час...”

— Висилка російських жандармів на фронт. Шведські дневники доносять, що видано приказ щоб всі російські жандарми, яких є до 600.000, вислано на фронт.

ПОМЕРЛИ:

Михайло Мелехаський, студент медицини, голова української медичної громади у Львові, помер дня 21. марта 1917 р. в Замості на плямистий тиф. Покійний похоронений в 1914 р. до війська служив якийсь час в лінії на фронті, відтак був придільний яко медик до служби санітарної в Красноставі, де сповняючи совісно свої обовязки, набрав ся сеї страшної хвороби. В. й. п.!

Тевдор Гарух, літ 22, бувший ученик укр. гімназії в Тернополі, син о. Віктора і Ани з Давидовичів, пароха в Дарахові, вивезений з родинного дому Росіянами, помер 9/12 1916 на заслано в Пермь в Росії на сухоти. В. й. п.!

Рішене в справі війни із Сполученими Державами.

ВАШІНГТОН. Бюро Райтера доносить: Вільзон видасть до конгресу письмо, в яким вкаже на те, що Німеччина безпощадним порушуванем всякого міжнародного права і людськості дійсно веде війну проти Сполучених Держав. На основі того зображення положення конгрес ухвалить резолюцію, в якій заявлять, що воєнний стан між Сполученими Державами і Німеччиною існує вже від якогось часу. Резолюція не буде фактичним виповідженем війни, тільки правительством пригрозить дальшім зарядженям, щоб зберегти інтереси на повній морі. Чи і коли наступить війна в цілій повноті, се буде залежати від поведеня Німеччини. Вільзон скликав сесію конгресу на 2 цифня.

Вісті з Росії.

Конституція для Фінляндії.

ПЕТРОГРАД (Пет. аг.) Провізоричне правительство оголошує маніфест, яким надає ся Фінляндії конституцію і заряджує ся її переведення в діло. Крім того маніфест оголошує широку амністію і заповідає скликати сойму в найближшій часі. Дальше говорить указ провізоричного правительства: „Идучи за приказуючим голосом народної совісти заряджуємо в імя історичної справедливости загальну політичну амністію на пам'ятку остаточної побіди нового правительства, опертого на праві і справедливости.“

Резолюціонери жадають безплатного мира.

БЕРЛІН. (Ткб.) „Vossische Zig.“ доносить із Стокгольму: Відозва російських соціалістич-

них революціонерів домагає ся мира, бо нарід не має ніякого інтересу в теперішній кривавій війні. Він зітхає до мира і жадає безплатного навязаня мирових переговорів.

Противенства заострюють ся. — Арештованя.

КОПЕНГАГА (Ткб.) Відомости, які надійшли в останні днх до Гапвранди, містять що раз більше признак, що розвиваєть ся протиреволуція. Противенство між виконуючим комітетом Думи і робітниками густуєть що раз острійше. В Петрограді думають, що робітники устроить протиреволуцію в цілі закінченя війни. Боятя ся також протиреволуції зі сторони прихильників вел. князя і бюрократії. Війська не вважають ся також певними. Думають, що загальний бунт буде неминучий, коли Дума уступить перед правлінням робітничих партій і проголосить республіку.

Потверджуєть ся відомість, що арештовано генерала кінноти Ренненкампа, оберпрокурора с.в. Синода Раєва, націоналістичного посла Маркова, провідника чорної сотні Дубровіна і б. президента міністрія Коковцева.

Також потверджуєть ся відомість, що особи, ввійшані в справу убийства Распутіна, випущено на волю.

З краввої централі паш в Кракові.

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові комунікує:

Об'їзником з того ж с. р. ч. 29. повідомляє Краєва Централь паш в Кракові своїх повітових заступників і рішничі корпорації в краю, що військові органи ц. і к. армії, оперуючих у східній Галичині, в слід розпорядженя ц. і к. Начакної Команди Армії зарекуірували в східно-галицьких млинах всі запаси грису і роблять се в дальшій тягу.

На се звертає Краєва Централь паш увагу своїх заступників з візанам, щоби уділяли в тім напрямі інформації петентам, які зголошують ся о грис, а то аж до часу виданя через Краєву Централь паш в зміненім стані річи нового зарядженя.

З окрема звертає на сю обставину „Сільський Господар“ увагу своїх членів, які предложили йому свої зголошеня о приділ вільного грису, з тим, що Товариство робить стараня такий стан річи змінити.

Об'їзником з дня 10. марта с. р. ч. 31. виданим до млинів доносить Краєва Централь паш, що Воєнне Заведенє обороту збіжем видало нові приписи для вимолу пшениці, жита і ячменю з важністю від дня 11. марта 1917, а то:

Скількисть вимеленого грису має вносити при пшениці 7 1/2 %, при житі 7 % і ячмені 11 1/2 %.

Ціну грису так житисго, пшеничного як і ячмінного, вимеленого після нових приписів, установляє Воєнне Заведенє обор. збіж. на 8 К. 50 сот. при відборі в млині, а 9 К. льоко стація залізнична млина, без мішків з додатком маїнуляційним Краєвої Централі паш, котрий вносить 1 К. від 100 кг. грисеу.

Супроти такого високого вимолу знизило Воєнне Заведенє обороту збіжем приділ обовязкового грису, належного продуцентова від доставленого ним збіжа, з 6 проц. на 4 проц., так що від кожних 100 кілограмів жита і пшениці одержить 4 кг. обовязкового грису.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти остатніх подій тим довровіт і важнійші для української справи, конечні як найскорші і найбільшійшій жертви

о. Василь Павула, в Смереківі 20 К (Дн.); оо. Петра Шанковського, декана в Дулібах п. Стрий, Евгена Шанковського, завід. парохії в Заблотовіях почта Бережниця королівська, Ярослава Глинського, завід. пар. в Добрянах,

п. Стрий, Петра Глинського, завід. пар. в Лисині великім, п. в місци, Гната Слободяня, пароха в Виписках, п. Перемитляни. — Марія Площанська Лопянка 4 К: Ввідію, Охримовичеву Урич, Франку Якшівну Рожанка, Стефанію Твардівичівну Лопянка, Стефанію Менішівну Синевідсько, Залю Чуплякіану Пісочна. — Олександр Гошовський Вельск 5 К. — Володимир Филипович Бельск 2 К. — Ольга Хомишинівна учителька в Нанчілці великої 5 К: о. М. Ортинського катехита з Самбора, о. К. Мрозовського в Лаврова, Михайлу Пласкавіну учительку в Канарник, Михайлину Кобилецьку учительку зі Самбора і Володимира Томашка учителя з Потока великого. — Ірина Хомишинівна учителька з Нанчілкі малої 5 К: Ольгу Юзвикову жену полевого курата з Самбора, Ядвигу Томашку жену учителя з Потока великого, Марію Мельниківну учительку з Нанова, Олену Рабій з Самбора і Олену Чижовичівну учительку з Лужка. — Опа Коленський богослов Львів 5 К: о. Льва Мельника в Трейчи п. Сніж, Теодора Білевича укрїн. богослова в Кукузові п. Ярич новій, Ярослава Савчака богослова IV р. в Перемішля, Теодора Шаньку богослова IV р. у Львові, Осипа Хому хорунжого, пол. почта 333. — Іванна Вітковицька Стрий 10 К. — Юркевич Осип поручи. 80 п. п. 10 К: поручників Бойчу-80 п. п., Лиска 80 п. п., хорунжих Прокоповича 41 п. п., Будуровича 36 п. п. оп., січ. стрілі. Загульського УСС. — Софія Ракова, Горуцько 10 К: Галину Галинчаківну у Львові, Галину Вошорков в Комарниках, Ірину Соболтову в Губичах, Стефанію Гибчаківну у Львові. — Підол. рах. Василь Ковталюк і Маріяка Кришталівська 10 К (Діло). — Галія Пясецька, Реклиць 10 К: Олю Брикову Відень, Наталю Михайлишину Великополье, дра Олександра Подолінського резер. шпиталя Люблін, поручника Юліана Божейка Кронач (Країн). — Теодора Каліневичева, Ясениця руська 15 К (Дн.): стрійка Миколу Чучмана лікаря вет. в Николаєві над Дн., Іванку Турхевичеву в Лімаковій, Вертинпорохову в Стальці бенк., Діанно Дяківну уч. VI. кл. гімн. СС. Вас у Львові і Серафиму Чучманівну уч. VI. кл. гімн. у Львові. — Олена Лендобецька учителька в Крехова 10 К: Славию Демчуківну з Крехова, Володимира Грозика акад. з Крехова, Васида Чаплю поручника, Іванку Князівну учительку з Гутиська, Марію Джусову з Жовкви. — Підхорунжий УСС. Юліян Гарух 10 К: Честара УСС. Дмитра Катамая, дра Мирона Кордубу, профес. Софрона Ференцевича у Львові, Марію Заячківську у Львові. — Галія Коначева, Бяла 10 К. (Дн.). — Богдан Конач 5 К. (Дн.). — Роман Конач 5 К. (Дн.). — Ст. р. Гриневецький 5 К: Платона Горницького професора гімн. в Перемішля, Марію Кузик з Перемішля, Ірину Шухевич з Перемішля, Білінського Олександра інженіра в Раві і Василя Сиротинського з Перемішля. — Оля Стефановичівна з Перемішля 5 К (Дн.): Галю Негребську і Люсю Колтунюкіану з Перемішля, поруч. Місяня Колтуніска пол. почта 412, надпор. Сільвера Скравного пол. почта 37 і поручи. Стефана Чичкевича пол. почта 95. — Ольга Цегельська жінка полевого курата Будапешт 10 К: Галю Копачеву в Бялі, Юлію Галантову в Стрию, Маню Колтунюкову у Львові, Ірину Шухевичеву в Любароті і Зеновію Бурачинську в Любляні.—де Рібод 10 К: Ганусю Гурську учит. Перемішль вул. Барска, Зиновія Юзичинського пол. поч. 295

Панька Хитру пол. поч. Лр. 18—2, Михайла Давидовича ук. богосл. Башня, Стефанію Древіківну учит. Старасіль к. Хирова, о. Володимир Федусевич Львів 5 К. на довільні датки: Юліана Федусевича ц. к. надпоручника авдитора Львів, Романа Федусевича ц. к. офіціала поштового Львів, Мирона Федусевича ц. к. професора акад. гімназії Львів, Юліана Бачинського ц. і к. поручника Мішкольц, Угорщина і о. К. Строчкого адміністратора Горожанки, —

Просимо всіх Вл Жертводавців придержувати ся форми, оголошеної в Ділі, значить ся: насамперед пише ся імя, назвище, місцевість Жертводавця в опісля по двох точках (:) викликаних, В той спосіб заощадите нам багато роботи, бо не треба буде кожної картки переписувати, а просто дати ся її до друку. При сій нагоді пригадуємо, що жертви складають ся підковою системою, значить, можна не більше як п'ять осіб викликувати. Покаж п'ять будемо сперткувати. Жертви просить ся посылати до кред. тов „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи карткою адміністрацію „Діла“ і викликаних. X.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, 23. марта 1917.

Нині: греко-кат.: Ковдрата муч. — римо-кат.: Викторина.

Завтра: греко-кат.: Софронія «рус. — римо-кат.: Гавриїла.

Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові. Сяля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В суботу дня 24. марта с. р. „Паливода“, комедія на 4 дії Карленка Карого.

В неділю дня 25. марта с. р. „Батькова казка“ драма на 5 дії Карленка Карого.

Білету раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером. 1—2

Вечір українських вбрядених пісень розпочнеть ся гоочно в год 7:30 вечером, на що звертасть ся особливу увагу публіки. Підчас виконування поодиноких точок програми не впустить ся нікого на сядю.

Красавий Комітет святичких дарунків для Українських Січових Стрільців і Українців-живців ч. і н. азмї доносить, що в понеділок 26. марта с. р. відбудеть ся засядние о 4. год. по полудни в сяді „Бесіди“. — Е. Макарушкова, предсідателька. О. Навроцька, секретарка. 1—2

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 22. марта 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Над Бзрезинною дійшли наші відділи аж до другої лінії російських становищ і вернули з 1 офіціром і 226 жовірами як бранцями, двома резольверовими гарматами, 6 машиновими карабінами і 14 метавками мін. Наступи неприятельських передніх сторожий, в.юди де їх відпринято, розбили ся.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ.

Нема нічого до донесення.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаєвар.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 22. марта 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Між Лене і Арра по оживленій гарматнім огни прийшло до перепалок вивідних відділів. В області по обох сторонах Сомми й Оази перепадки висунених наперед відділів випали для нас корисно. Коло Шар і Міссі на північній березі Есни відперто французські баталіони. На лівій березі Мози огнем, зверненням на рови неприятеля, спивено наступ, який він приготавляв. З під'ядів на французські лінії над каналом Ена Мариа, на північний схід від Вердена, коло Ст. Мігіль і на західнім стоїт Вогеві в долині Пльси привели наші війська 40 полонених.

Зстрілено три неприятельські самолети. Самолет, який кермував кн. Фрідріх Карло пруський, не вернув з лету над неприятельськими лініями між Арра і Пзрон.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Баварського: Коло Заберезани на схід від Лзів передерли ся наші атаківі війська на ширині 4 км. через висунені наперед російські рови аж до другого становища. Знищивши вночі оборонні урядження, вернули з 250 полоненими, 2 резольверовими гарматами і 6 мшиновими карабінами.

На фронті архикнязя Йосифа і в області групи Макензена віджила босва діяльність.

Фронт Македонський: Здобуті нашими військами 20. с. м. гори на північ від Моноастира були вчєра цілю сильних французьких наступів, які всі азвели. Подібно не вдали ся слабді неприятельські наступи в області між озерами.

Перший кватирмайстер ген. Людендорфа

ЖЕРТВИ

На приватну українську гімназію в Язворі і на фонд заомоговий для бідних учеників вложили в протязі 1916 р. і в січні та в люті 1917 р. в коронах сядуючі Добродії, за що їм складасть ся отес прилюдно ширю подяку. Вітні sequentes!

З наяди в Язворі: Масюк М. 10 —, Навурко 1 —, Мартинович Ол. 1 —, Плескевич

Емілья 1 —, о. О. Мартинович 2 —, Британ 1 —, Стеф. Кізівна 4 —, Волод. Мартинович 2 —, Вербовий Н. 2 —, Крижановська 2 —, Прийма Ольга 4 —, Яр. Біленький 8 —, Волощак 1 —, Пятлик Юр. 2 —, Бриндас Андр. 2 —, Британ Олекса 2 —, Бриндас Юрій 2 —, Гамела Стефан 1 —, Мак Стефан 2 —, Когут Іван 2 —, Ділушкова 4 —, Прийма Марія 1 —, Блавацька Ант. 2 —, Ширбова Юлія 2 —, Булан 1 —, Бялаким Гр. 4 —, о. О. Крайчак 2 —, Ів. Загавич 3 —, Миланович 2 —, М. Грабовська 1 —, Петро Харамбура 2 —, о. Лев Левицький 2 —, Гавриїл Харамбура 1, Чопик 2 —, Монастир С. С. Васильянок 2 —, Кульчицькі 2 —, Вікович Вол. 1 —, Британ 1 —, Станько Марія 1 —, Маковей Дмитро 2 —, Станько Домініка 1 —, Якубович Ант. 4 —, Михайло Лютий 0:50, Горох Михайло 2 —, Малюк Ів. 2 —, Харамбурина 2 —, Понис Йосиф 2 —, Паар Вол. 5 —, Квас Мих. 1 —, Масюк Ів. 2 —, Кущик Ст. 1 —, Гронська 1 —, А. Молча 5 —, Дзюрко Григ. 1 —, Пархалисіва 2 —, Мих. Магадєв 3 —, Ів. Вікович 1:40, Катра Балай 2:40, Пулик 2 —, Н. Н. 2 —, П. Придаткевич 2 —, Чопик 1 —, Д. Подолохівна 4 —, М. Миланович 2 —, Андрій Масюк 1 —, А. Саварин 1 —, К. Голубець 1 —, Мих. Ширба 5 —, Натчинши 2 —, о. Залітач 1 —, Апугульський 3 — Пшеморський 2 —, Вп. Міхаловський 2 —, Міллер 2 —, д. р. Секєла Роман 4 —, Ширба Анна 2 —, Малиновський 1 —, Ангельський 0:40, Кат. Якубович 0:30, Марія Вальбін 2 —, Іван Кархут 2 —, Лисєвца 2 —, Ем. Сим 1 —, Тимковичева 3 —, Станівца 4 —, Ружицька 2 —, А. Безен 10 —, Марєнін 2 —, Н. Н. 20 —, Яр. Танчаковський 2 —, Марєнін Мир. 2 —, Н. Н. 2 —, Н. Н. 1 —, Білик 4 —, Радейко 4 —, Радейко В. 1 —, Селешкий 2 —, Жондзільський 2 —, Секека 2 —, Британ 1:20, В. Волощак 2 —, Василь Фірчук 2 —, Яценю 2:40, Британ 0:40, Н. Фліс 1 —, Борис Микола 1 —, М. Хархалис 2 —, Н. Маковей 1 —, Паж 2 —, Михайло Волощак 2 —, Станько Сасиль 1 —, Сенюта Михайло 1 —, Ант. Цепинська 2 —, Михайло Обух 1 —, Вікович 1 —.

180 3—2

ГЛЯДЯЮТЬ СВОІХ.

Андрій Озарий учитель вполить подати свою адресу Карелій Стасівській учит. в Корчуні п. п. Керча коло Угюва. 190 4—4

Дмитро М-хальчук, пошукує свої рідні: Йосифа і Азну Махальчук разом з дівка Марією і Іваном — з Шашковець пов. Героденца. Хто знає би, де обертають ся вчєше названі, аз дєть даскаво зголосити в р. тр. в Повергові о. п. Комарно — пов. Рудка. 191 2—3

Оголошеня.

Нові льоти Австр. Червоного Хреста мають дуже добрий ылія три і вондїя льот мусить бути вильосонназ в протязі 40 літ. Головна виграва 250 тисяч корон. Найвльіше тязжені 1. червни Поручуємо ті льоти аз готїлю по 35 (враз в подати м і враселюю) враз аз солати місячнї в трулех по 5 льотів. Перша рата з стемльїями і подятокм 10 кор дєлїти рати по 6 кор. — Дім банкювий Schütz i Chajes, Львів, пл. Марійська 7.

VIII 21—2

Глядяно учителя або учительни до вадї хлопца в П. кл. гим. укр. і дївчини в III. кл. гим. укр. Успїя після умєри. о. Михайло Осідяч, Вєлїва, п. Кальницє коло Тїсної. 195 2—3

Панночка з матурою пїсальною шукає відповідного єдинця. Зголошеня під „Матуристка“ до Адмістрації „Дїла“. 183 3—2

Глядяно інструктора до дїтв народних шкїл — першєстєпо вєлїт сємїнарїстї. Успїя вєподати в аголошенєх. — П. Бартошко, Pterdesptal Olmütz. 185 3—3

Оженить ся старший управляючий учитель літ 51 (кавалєр) з учителькою, або виображєваною панною, лагідною, толєрантною владчі, від 32—40 літ, котрїй запише посїлїсть над 10.000 К. Незанонїми, серїозні зголошеня (фотографїя) під адр.: Антон Гоздава Грабобєрез, Лєбовів п. Устрики долїшні 188 2—2

Де є? ПОВІТОВЕ ТОВАРИСТВО

ОЩАДНОСТІ І ПОЗИЧОК „ПРАЦЯ“
Стовариствє вєрєстрєванє з обмеженою поручкою в Бучачи.

Хто знає, буде даскав подати зараз менї адресу: Стольницька І. Золочів — Шлятичє. 197 1—2

Насїне

на вагу і в пачочках продає
КРАСВИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельних Спїлок у Львові, Зїморовича 20.
в Перемишли „Народний Дїм“, Стрию Рїнок ч. 6.

З письменними замовленнями на насїня, штучні погної, машини і знярядї рілїничї та всьо в господарствї потрібнє, треба звертати ся до „Красового Союза госп. торг. Спїлок“ у Львові, вул. Зїморовича 20.

На жаданє вислєсамо цїнники і окремі офєрти. З огляду на скупї запасы і трудностї в транспортї з замовленнями треба спїшити ся.

ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СПІВАНИК
НАША ДУМА

зладив АНТІН ГАПЯК.
(Другє виданє справленє і побільшенє)
182 пісєнь. 200 іломиюнь.

Піснї подїленї на шість групу:
I. Патріотичні і політичні (21 пісєнь).
II. Історичні (19 пісєнь).
III. Становї: а) козацькі (17 пісєнь), б) чумашькі (7 пісєнь), в) бурлацькі (7 пісєнь), г) опришківськї (3 піснї), д) побутовї (18 пісєнь).
IV. Сїчовї, сокільськї, стрїлєцькї (26 пісєнь).
V. Любовні (64 пісєнь).
VI. Колонїйкї (200 пісєнь).
Окладїнку Спїванїка прикрашує гарна вїнєта, виготовлена арт. малярєм Буцманюком а першу сторону образєць „Вїзд Б. Хмельницького до Кїва“ (відбитка звїсною великою кольорозаного образа артїсти маляря М. Івасюка) та кромї сього при початку і при кінцї кожодї групи, умїщена гарна відповідно дїбра ілюстрація.

Цїна спїванїка „Наша дума“ **К 2 80** (справлен. в полютїо К 4:50).

Сєй великий Спїванїк можна набути також окремими чєстєями.

а іменю: часть перша п. з.:

„НАША СЛАВА“

у якїй поміщенї піснї патріотичні і політичні, історичні, становї, сїчовї, сокільськї і стрїлєцькї.

Спїванїк „Наша слава“ коштує **К 1:40**.

часть друга п. ч.:

„Наша піснєя“

містить піснї любовї і колонїйкї. Спїванїк „Наша піснєя“ коштує **К 1 40**.

Хто не може набути великого спїванїка „Наша дума“ за **К 2 80**, нехай замовить собі спїванїк „Наша слава“ або спїванїк „Наша піснєя“ за **К 1 40**.

На звичайну переїлку поштовою треба додати 30 сопїків а на поручєну 65 сот. Замовлена і рївночасно гроші треба вислєдати під адресою:

Канцєлярїя тов. „Просвїта“
ЛьВІВ, Рїнок ч. 10.

ТАРАС ФРАНКО.

Весєлі вірші:
Старе вино в новїм мїсі. На крилах гумору. З чужої лєвади. (Люксусовє вид. з ілюстраціями).
Кожда книжочка по 60 сот.
Часть дєходу на „Рїдну школу“. 183 3—4

Дуже важно!

Хто хоче без учителя научити ся по німєцькї, аз хай замовить собі сєчас українськю-німєцькї

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-є виданє). Цїна 1 К 40 сот. з поштовою оплатою 1 К 50 сот. (10 штук 13 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. вєже оплачено). Васильє ся азєже аз готїлю. Замовленя і гроші аранє слєдєть на адресу

А. ОКПІШ, Львів, вул. Кадєцька ч. 4

Увага! Сєй Самоучок уможєнїє піснї впробєвєного вєже способу научанїя Німєцї і для учнїтєлї українськїх початків німєцькї мови, як також учеників прагнєтьєх влячєх ся до вступних іспїтїв.